

Malajsii, Kolumbii, Uruguayi, Bulharsku a Brazílii dosáhla výkonu na úrovni 5 nebo 6 necelá 2 % žáků; výsledky všech těchto zemí jsou také hluboko pod průměrem OECD.

V průměru je v zemích OECD zhruba jedna pětina žáků schopná řešit pouze jednoduché problémy - pokud vůbec nějaké - za předpokladu, že se týkají běžně známých situací.

Naopak v Japonsku, Koreji, Macau (Čína) a Singapuru podala při řešení problémů špatný výkon méně než jedna desetina žáků.

Žáci v Austrálii, Brazílii, Itálii, Japonsku, Koreji, Macau (Čína), Srbsku, Anglii (Velká Británie) a ve Spojených státech podávají v řešení problémů v průměru významně lepší výkon než žáci ostatních zemí, kteří vykazují podobný výkon v matematice, čtení a přírodních vědách.

V Austrálii, Anglii (Velká Británie) a ve Spojených státech to platí zejména u žáků s velmi dobrým a vynikajícím výsledkem v matematice. V Itálii, Japonsku a Koreji to platí zejména u žáků s uspokojivým a špatným výsledkem v matematice.

Žáci v Hongkongu (Čína), Koreji, Macau (Čína), Šanghaji (Čína), Singapuru a Tchaj-wanu (Čína) si vedli nejlépe v problémech, které vyžadují porozumění, formulování nebo znázornění nového poznatku.

Mnohé ze zemí a ekonomických celků s nejlepšími výsledky v řešení problémů patří k těm, které mají lepší než očekávaný výsledek v úkolech souvisejících se získáváním poznatků, jako jsou úkoly zaměřené na „zkoumání a pochopení“ a „znázornění a formulování“, a relativně slabší výsledek v úkolech zahrnujících pouhé využití poznatků, jako jsou úkoly na „plánování a provádění“, které nevyžadují zásadní pochopení nebo znázornění problémové situace. Na druhé straně žáci v Brazílii, Irsku, Koreji a Spojených státech podávají lepší výkon v interaktivních problémech (které vyžadují, aby žák zjistil nějaké informace potřebné k řešení problému) v porovnání s problémy statickými (u nichž jsou všechny informace zjevné už v počátku).

V Malajsii, Šanghaji (Čína) a Turecku se více než osmina žáků vzdělává v učňovských oborech a tito žáci vykazují v průměru významně lepší výsledky v řešení problémů než žáci se srovnatelným výkonem v matematice, čtení a přírodních vědách, kteří však studují školu všeobecného zaměření.

Toto zjištění lze vyložit dvěma způsoby. Na jednu stranu mohou osnovy a výukové postupy v učňovských programech žáky lépe připravit na zvládání složitých problémů zasazených do reálného života v kontextu, s jakým se žáci obvykle ve škole nesetkávají. Na druhou stranu může být lepší než očekávaný výsledek v řešení problémů známkou toho, že se v těchto programech nepěstuje schopnost žáků řešit problémy v rámci hlavních vyučovacích předmětů.

Chlapci podali lepší výkon v řešení problémů než dívky v 23 zemích a ekonomických celcích, dívky podaly lepší výkon než chlapci v pěti zemích a ekonomických celcích a v 16 zemích a ekonomických celcích nebyl žádný výrazný rozdíl v průměrném výkonu chlapců a dívek.

Rozdíly ve výsledcích chlapců a dívek jsou často výraznější u žáků s nejlepšími výsledky. V průměru jsou v zemích OECD tři chlapci s vynikajícími výsledky v řešení problémů na každé dvě nejlepší dívky. V Chorvatsku, Itálii a Slovenské republice je stejná pravděpodobnost, že chlapci i dívky podají špatný výkon, ale více než dvojnásobná pravděpodobnost u chlapců, že podají nejlepší výkon, než u dívek. V žádné zemi nebo ekonomickém celku není mezi žáky s nejlepším výsledkem v řešení problémů více dívek než chlapců. Zdá se, že dívky jsou lepší v plnění úkolů z kategorie „plánování a provádění“, které měří, jak žáci používají poznatky.